

РЕШЕНИЕ

№ 6472

гр. София, 08.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8551** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез адв. Д. А. срещу Решение от 14.05.2021 г. на Софийски районен съд, НО, 96-и състав, по НАХД № 14435/2020 г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ №475269-F4864115/06.11.2019 г., издадено от началника на Отдел „Оперативни дейности“ - С. в Централно управление на НАП, с което на касатора е наложена „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева за извършено административно нарушение по чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. на министерство на финансите за регистриране и отчитане на продажби в търговски обекти чрез фискални устройства.

В жалбата се твърди, че решението на въззивния съд е неправилно, постановено в нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Счита, че районният съд е излязъл извън рамките на своите правомощия, като неправилно е преквалифицирал правното основание за налагане на административно наказание. Счита, че посоченото в НП нарушение не е безспорно доказано. Отделно от това изтъква, че АНО е дал неправилна правна квалификация на деянието и е неправилно посочена санкционната норма. е посочена санкционната норма. Излагат

се доводи за приложение на чл. 28 от ЗАНН за маловажност на деянието. Моли аз отмяна на първоинстанционното решение и на потвърденото с него НП.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. А., която поддържа касационната жалба. Алтернативно се иска намаляване на наложената с НП санкция.

Ответната страна – ТД на НАП С. се представлява от юрк. Н., който оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнагарждение

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, II касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първостепенния съд, съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо като постановено от компетентен съд и по отношение на акт – наказателно постановление, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба.

Въз основа на приетите писмени и гласни доказателства районният съд е възприел следната фактическа обстановка:

[фирма], ЕИК[ЕИК] стопанисвало търговски обект – дискотека „К.“, находящ се в [населено място], [улица].

На 03.05.2019 г., около 23.45 часа, свидетелят Тоно И. С. и Д. М. М., инспектори по приходи в ЦУ на НАП, извършили проверка в горепосочения търговски обект – дискотека „К.“. По време на извършване на проверката било установено, че на входа на обекта има въведено в експлоатация фискално устройство модел „D. expert SX 01” с ИН на ФУ ДУ 460894 и ФП № 36618930, регистрирано в НАП с потвърждение № 4138008/29.03.2019 г., което притежавало функциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми. При извършване на проверката на фискалното устройство, намиращо се на входа на търговския обект, се намирал Н. Й., работещ на длъжността „охранител“ в процесната дискотека. След като се легитимирани, служителите на ЦУ на НАП изискали отчета за дневния оборот, като видно от разпечатания дневен финансов отчет „Х“ № 001893/03.05.2019 г. от ЕКАФП дневният оборот бил в размер на 720 лева. При проверка било установено, че фактическата наличност в касата на обекта е в размер на 680 лева, за което бил изготвен опис на наличните парични средства. По този начин било установено, че от касата е изведена сума в размер на 40.00 лева, без да се отрази с операцията във фискалното устройство „служебно изведени суми“.

Въз основа на извършената проверка бил съставен протокол за извършена проверка № 0337719/03.05.2019 г. в присъствието на управителя на дружеството Р. П. М..

На 14.05.2019 г. св. Тоно И. С. съставил акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № F486415/14.05.2019 г. срещу [фирма] за извършено административно нарушение по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ. АУАН бил връчен на упълномощен представител на дружеството на същата дата,

който го подписал без възражения. Въз основа на съставения АУАН било издадено процесното НП.

[фирма] било наказано с НП № F278245/20.12.2016 г., издадено от заместник-директора на ТД на НАП-С., влязло в сила на 11.06.2018 г., за извършено административно нарушение по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ, вр. чл. 118, ал. 4 от ЗДДС.

За да потвърди процесното наказателно постановление СРС е приел, че то е издадено от компетентен орган, като в хода на административнонаказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения. Спазени са сроковете по чл. 34 от ЗАНН за съставяне на АУАН и издаване на наказателно постановление. От доказателствата по делото безспорно се установявало, че дружеството е извършило вмененото му нарушение на чл. чл. 33, ал. 1 Наредба №Н-18/2006г.

Съгласно чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. извън случаите на продажби/сторно операции всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. В случая, въз основа на установените факти, въззивният съд е формирал правилен извод за осъществен от касатора състав на нарушение по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. От приетите писмени и гласни доказателства се установява, че при извършената проверка от контролните органи е констатирано, че е налице отицателна разлика от 40 лв. между дневния оборот от монтирания в обекта ЕКАФП и фактическата наличност в касата. Така установената промяна в касовата наличност не е била отразена на фискалното устройство в момента на извършването чрез функцията „служебно изведени“, с което е нарушена разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г.

Правилно е ангажирана административно наказателна отговорност на основание чл. 185, ал. 5, изр. 2-ро ЗДДС, съгласно която в случаите на повторност на нарушаване на подзаконов нормативен акт, свързан с прилагането на чл. 118 ЗДДС (каквото се явява Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. съгласно чл. 118, ал. 4 ЗДДС) и когато нарушението не води до неотразяване на приходи (каквото е настоящия случай), на юридическите лица и ЕТ се налага имуществената санкция, посочена в нормата на чл. 185, ал. 4 ЗДДС в размер от 1000 до 4 000 лева. АНО е наложил дружеството-жалбоподател минимално предвидения размер на имуществената санкция по чл. 185, ал. 4 ЗДДС от 1000 лева, поради искането за намаляване на размера на санкцията се явява неоснователно.

Споделят се изводите на въззивния съд, че макар и в НП при посочване на санкционната разпоредба да не е отразена привръзката с ал. 5 на чл. 185 от ЗДДС, в случая правилно санкцията е била наложена именно в размера по чл. 185, ал. 4 ЗДДС. Посочената непълнота в посочване на санкционната разпоредба не е довела до нарушаване на правото на защита на наказаното лице, доколкото последното е било наясно с основанието за индивидуализиране на санкцията му в този размер. Споделят се изцяло изводите на първоинстанционния съд в тази насока, поради което не следва да бъдат повтаряни.

Настоящата съдебна инстанция напълно споделя изводите на СРС относно факта, че не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН и квалифициране на нарушението като маловажно предвид изискванията на ТР № 1 от 12.12.2007 год. по

т.н.д.№1/2007 год., ОСНК на ВКС, доколкото обществените отношения по регулиране на финансово-стопанската дейност имат за цел недопускане ощетяване на фиска. Извършеното нарушение не попада в хипотезата на маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН, когато с оглед липсата или незначителност на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства нарушението представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. С. приложение на Наказателния кодекс касае единствено посочените в чл. 11 от ЗАНН въпроси, поради което дефинитивната норма на чл. 93, т.9 от НК следва да бъде приложена в административно-наказателното производство по аналогия, с оглед наличието на празнота в ЗАНН. Нарушението по чл.33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г., макар и извършено еднократно, не разкрива ниска степен на обществена опасност, и с достатъчна интензивност е застрашило обществени отношения – предмет на защита, за да се приеме, че е административно нарушение.

Въз основа на обективен, цялостен и съвкупен анализ на доказателствата съдът е формирал обосновани правни изводи, като е приел за осъществен състава на административното нарушение, за което е наложено административното наказание, и правилно е приложил материалния закон.

В рамките на дължимата по силата на чл. 218 АПК проверка настоящата съдебна инстанция не констатира наличието на визираните в чл. 348, ал. 1 НПК касационни основания, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, определено на основание чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 14.05.2021 г. на Софийски районен съд, НО, 96-и състав, по НАХД № 14435/2020 г.

ОСЪЖДА Ф.-С. - 2012“ О., ЕИК:[ЕИК] да заплати на Национална агенция по приходите сумата от 80 /осемдесет/ лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.